

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut i ärende OI/4/2021/MHZ om hur Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) respekterar de grundläggande rättigheterna och säkerställer ansvarsskyldighet i samband med dess nya ansvarsområden

Beslut

Ärende OI/4/2021/MHZ - **Undersökning inledd den** 04/03/2021 - **Beslut den** 17/01/2022 - **Berörda institutioner** Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Inga ytterligare undersökningar motiverade) |

Ombudsmannen inledde denna undersökning på eget initiativ för att bedöma hur Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) fullgör sina skyldigheter vad gäller grundläggande rättigheter och insyn enligt förordning (EU) 2019/1896 (Frontexförordningen), där Frontex mandat utvidgades.

Undersökningen rörde hur Frontex säkerställer insyn i dess "operativa planer", där ramarna för dess insatser fastställs, och hur byrån fattar beslut om att tillfälligt avbryta, avsluta eller inte inleda en verksamhet om det finns anledning till oro i fråga om respekten för de grundläggande rättigheterna. I undersökningen bedömdes även övervakningen av efterlevnaden av de grundläggande rättigheterna i samband med påtvingat återvändande och Frontex riktlinjer för screening av papperslösa som olagligen passerar eller försöker passera EU:s yttre gränser.

Mot bakgrund av undersökningen lade ombudsmannen fram ett antal förslag till åtgärder som Frontex skulle kunna vidta för att förbättra sin ansvarsskyldighet. Ombudsmannen uppmanar Frontex att aktivt verka för insyn i operativa planer och i analysen av grundläggande rättigheter som ligger till grund för den verkställande direktörens beslut om att inleda, tillfälligt avbryta eller avsluta insatser. Hon föreslår att Frontex utfärdar särskilda instruktioner till de "screeninggrupper" som intervjuar flyktingar. Ombudsmannen uppmanar även Frontex att förbättra övervakningen i samband med påtvingat återvändande när Frontex personal ledsagar personer som ska återsändas och att säkerställa bättre rapportering om övervakningsförfaranden.

Bakgrund

1. Genom förordning 2019/1896 [1] (nedan kallad Frontexförordningen) utvidgades mandatet för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex).
2. Frontexförordningen innehåller en bestämmelse om inrättande av en enhetlig brottsbekämpande tjänst under Frontex (den "stående kårens") ansvar [2] , som kan utplaceras vid EU:s yttre gränser. Den stående styrkan utför uppgifter som rör gränsförvaltning, migrationshantering, snabba gränsinsatser och återvändandeinsatser och har vissa verkställande befogenheter [3] att utföra detta arbete.
3. Frontex organiserar och samordnar också insatser vid EU:s yttre gränser där Frontex och nationella myndigheter deltar genom utplacering av teknisk utrustning, gränsbevakningstjänstemän eller båda (gemensamma insatser).
4. Närmare uppgifter om dessa insatser anges i förväg i "operativa planer". [4] Dessa planer omfattar en beskrivning av alla deltagares uppgifter och ansvar, även när det gäller respekten för de grundläggande rättigheterna. De åtföljs av "handböcker till de operativa planerna", som innehåller riktlinjer och ytterligare information om operativ verksamhet, tjänster och produkter, rapporteringsplattformar och andra frågor. Frontex offentliggör inte de operativa planerna eller handböckerna.
5. Frontex-förordningen bekräftar också Frontex roll när det gäller att samordna alla EU:s påtvingade återvändanden och ger Frontex personal befogenhet att fungera både som "eskortofficerare" och som "grundläggande rättighetsövervakare" vid påtvingade återvändanden. Frontex ansvarar också för frivilliga återvändanden.
6. Frontex-förordningen balanserar denna utvidgade roll med **ytterligare transparenskyldigheter och garantier för grundläggande rättigheter** . För all sin verksamhet måste Frontex tillämpa höga öppenhetsstandarder som möjliggör offentlig granskning och säkerställa full respekt för de grundläggande rättigheterna [5] .
7. Frontexförordningen innehåller ett antal garantier för grundläggande rättigheter: en strategi och handlingsplan för grundläggande rättigheter [6] . ett förfarande för rapportering av allvarliga incidenter [7] . en förstärkt klagomålsmekanism [8] . och en tillsynsmekanism för användningen av våld [9] .
8. Frontex verkställande direktör är skyldig att tillfälligt avbryta, avsluta eller dra tillbaka finansieringen av Frontex verksamhet om de anser att det finns en risk för kränkningar av grundläggande rättigheter eller skyldigheter avseende internationellt skydd som är allvarliga eller sannolikt kommer att bestå. [10] Den verkställande direktören får också besluta att inte inleda en verksamhet [11] om de anser att det kan finnas allvarliga skäl att avbryta eller avsluta

verksamheten, efter det att den har inletts, på grund av kränkningar av grundläggande rättigheter eller skyldigheter avseende internationellt skydd av allvarig art.

9. Dessa beslut bör grundas på vederbörligen motiverade skäl [12] och får endast fattas efter samråd med Frontex ombud för grundläggande rättigheter. Ombudet för grundläggande rättigheter har utarbetat förfarandet för tillbörlig aktsamhet avseende grundläggande rättigheter. Genom detta förfarande ger ombudet råd till den verkställande direktören innan de fattar beslut om att inleda en ny verksamhet eller fatta beslut om att tillfälligt avbryta, dra tillbaka eller avsluta en pågående verksamhet.

10. Varje återvändandeinsats som organiseras eller samordnas av Frontex bör övervakas på grundval av objektiva och transparenta kriterier [13] .

11. Återvändandeinsatser omfattar både ledsagare, som genomför återvändandet, och övervakare, som övervakar efterlevnaden av de grundläggande rättigheterna . *För återvändande som organiseras av medlemsstaterna* är ledsagare medlemmar i det nationella organ som genomför återvändandeinsatsen, medan övervakarna är medlemmar i ett annat nationellt organ eller annan organisation. *Återvändanden som Frontex organiserar och samordnar* övervakas av nationella övervakningsorgan [14] , i enlighet med återvändandedirektivet [15] . Frontex har också inrättat en pool av övervakare av påtvingat återvändande [16] , som hämtas från nationella organ men även omfattar Frontex övervakare av grundläggande rättigheter (för närvarande fem) [17] . Enligt Frontexförordningen kan både ledsagare och övervakare vid återvändanden som samordnas/organiseras av Frontex vara medlemmar av Frontex personal. Enligt Frontexförordningen ska alla övervakare, inbegripet Frontex "granskare av grundläggande rättigheter", rapportera om sådan verksamhet.

12. Om enskilda personer passerar eller försöker passera en yttre EU-gräns irreguljärt kan de genomgå granskningsförfaranden före en asylansökan, särskilt om de är papperslösa. Frontex personal kan bistå medlemsstaterna med identifieringsförfaranden genom screening av nationalitet, avrapportering [18] , registrering och fingeravtryck. Frontex personal tillhandahåller också sakkunskap om ursprunget och sanningshalten i de dokument som lämnas in av migranter. Screeningintervjuer kan äga rum i närvaro av en expert som är bekant med den intervjuade personens kulturella behov (en "kulturexpert" [19]), men så är inte alltid fallet.

Utredningen

13. I samband med denna undersökning bedömde ombudsmannen hur Frontex uppfyller sina transparenskyldigheter och hur den genomför vissa garantier för grundläggande rättigheter enligt Frontexförordningen. [20]

14. I samband med denna undersökning bad ombudsmannen Frontex att besvara en rad frågor om olika aspekter av sitt arbete, [21] bland annat om

- insyn i de operativa planerna och handböckerna för gemensamma insatser.
- frågor om grundläggande rättigheter och den verkställande direktörens roll.
- övervakning av återvändanden och bestämmelser för utsatta personer, och
- instruktioner till stödgrupper för migrationshantering för att säkerställa skyddet av de grundläggande rättigheterna, särskilt vid screening av migranter.

Ombudsmannen vidarebefordrade Frontex svar till organisationer i det civila samhället som är verksamma på asyl- och migrationsområdet för deras kommentarer. Deras svar offentliggjordes på ombudsmannens webbplats. [22] ombudsmannen inspekterade också relevanta handlingar som fanns hos Frontex. [23]

Bilaga 1 till detta beslut innehåller en detaljerad redogörelse för undersökningen, inklusive frågor från ombudsmannen, Frontex svar, kommentarer från det civila samhällets organisationer och ombudsmannens detaljerade bedömning.

Översikt över ombudsmannens bedömning

Offentliggörande av operativa planer och handböcker för gemensamma insatser

15. De mekanismer för ansvarighet som är tillämpliga på Frontex gemensamma insatser kan endast vara effektiva om Frontex ger tillräcklig insyn för att möjliggöra oberoende granskning. De gemensamma insatserna omfattar flera deltagare som har olika skyldigheter och kan omfatta olika jurisdiktioner. När överträdelser inträffar gör verksamhetens karaktär det svårt att avgöra vem som var ytterst ansvarig.

16. På grundval av Frontex svar [24] anser ombudsmannen att offentliggörande av korrekta, detaljerade, aktuella och omfattande sammanfattningar av tidigare och nuvarande insatsers operativa planer skulle kunna uppfylla transparenskraven, underlätta granskning och ansvarsskyldighet och i slutändan ge större legitimitet för insatserna. Information som är relevant för bedömningen av efterlevnaden av de grundläggande rättigheterna bör undantas från sådana sammanfattningar endast om offentliggörandet skulle skada Frontex uppgifter, särskilt syftet med en viss insats.

17. På samma sätt skulle Frontex kunna offentliggöra en översikt över ansvarsområdena för olika kategorier av deltagare i insatserna [25] , som ingår i handböckerna till de operativa planerna [26] .

Identifiering av problem med grundläggande rättigheter och rättsmedel vid kränkningar av de grundläggande rättigheterna

18. Ombudsmannen anser att förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter utgör ett lämpligt förebyggande verktyg, särskilt om det vederbörligen beaktas av den verkställande direktören i beslut om huruvida finansieringen av Frontex verksamhet ska skjutas upp, avslutas eller dras tillbaka [27] . Den innehåller en tidsplan för yttrandena från ombudet för grundläggande rättigheter och fastställer tydliga kriterier för att ombudet för grundläggande rättigheter ska kunna avge ett negativt yttrande. [28] Det innehåller operativa riktlinjer för hur riskerna för de grundläggande rättigheterna kan bedömas med hjälp av checklistorna. Information som tas i beaktande av ombudet för grundläggande rättigheter omfattar rapporterna från det civila samhällets organisationer. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om

grundläggande rättigheter anger dock inte att man vid bedömningen av de grundläggande rättigheterna bör beakta rapporterna från nationella människorättsorgan, såsom ombudsmän [29] . Detta bör åtgärdas.

Övervakning av återvändanden och bestämmelser för utsatta personer

19. Ombudsmannen anser att övervakare som övervakar inte bara ledsagare från en viss medlemsstat utan även Frontex ledsagare bör komma från ett oberoende organ. Frontex skulle genom styrelsen kunna uppmuntra medlemsstaterna att utse befintliga oberoende övervakningsorgan till övervakare av påtvingat återvändande och utöka sina övervakningsbefogenheter så långt det är möjligt. [30]

20. För att säkerställa oberoendet för Frontex övervakare av de grundläggande rättigheterna som övervakar återvändanden bör Frontex dessutom se till att de inte får instruktioner av annan Frontex personal. De bör ha frihet att inkomma med sina synpunkter obehindrat i varje skede av återvändandeinsatsen. Detta bör anges i de operativa planerna.

21. Ombudsmannen påpekar att när ombudsmännen fungerar som övervakare tar de med relevanta slutsatser i sina årsrapporter, som läggs fram för de nationella parlamenten. De kan också publicera rapporter om en specifik avkastning, i en anonymiserad version. Frontex skulle kunna överväga att anta samma praxis när det gäller de insatser där övervakare (nationella övervakare från poolen och övervakare av grundläggande rättigheter som fungerar som återvändandeövervakare) lämnar in sina rapporter till byrån och till ombudet för grundläggande rättigheter.

Instruktioner till stödgrupper för migrationshantering för att säkerställa skyddet av de grundläggande rättigheterna, särskilt vid screening av migranter

22. Screeningprocessen bör vara tillräckligt lång för att säkerställa att viktig information kan identifieras, inte bara om individers identitet utan också om potentiella sårbarheter. Med tanke på dessa situationers känslighet måste migranter ges tillräckligt med tid och kan behöva psykologisk hjälp för att kunna kommunicera korrekt under sådana förfaranden. [31] Riktlinjerna för screeningverksamhet, som ingår i handböckerna till de operativa planerna, skulle kunna vara tydligare i detta avseende. De skulle också kunna vara mer detaljerade när det gäller de särskilda behov som bör beaktas vid registreringen av minderåriga. [32]

23. I riktlinjerna anges att Frontex personal vid screeningen bör förse migranter med grundläggande information om internationellt skydd. I detta syfte anser ombudsmannen att det skulle vara lämpligt att göra broschyrer, broschyrer, broschyrer och annan information om asylsökandes rättigheter och skyldigheter tillgängliga på så många språk som möjligt. Riktlinjerna skulle kunna specificera detta och föreskriva att Frontex personal bör be de

nationella myndigheterna att säkerställa detta. [33]

Slutsats

I undersökningen identifierades områden där Frontex kunde göra förbättringar.

Förslag till förbättringar

I. Frontex bör säkerställa en mer proaktiv strategi för öppenhet, inbegripet offentliggörande av dokument som behövs för att förstå respektive roller och ansvarsområden för de aktörer som deltar i dess verksamhet. Detta omfattar sammanfattningar av operativa planer och sammanfattningar av delar av handböckerna till de operativa planerna.

II. Vid genomförandet av förfarandet **för** tillbörlig aktsamhet avseende grundläggande rättigheter bör ombudet för grundläggande rättigheter beakta relevanta rapporter från nationella organ för mänskliga rättigheter, såsom ombudsmän. Frontex bör på sin webbplats offentliggöra en sammanfattning av förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter och, när den väl har antagits, av sina regler om hur den verkställande direktören fattar beslut om att tillfälligt avbryta, avsluta eller dra tillbaka finansieringen av Frontex verksamhet för vilken det finns problem med grundläggande rättigheter. Frontex bör också offentliggöra den verkställande direktörens svar på varje negativt yttrande från ombudet för grundläggande rättigheter om en planerad verksamhet. FRO:s årsrapport bör innehålla information om uppföljningen av de riskreducerande åtgärder som föreslagits av FRO i förhållande till tidigare insatser.

III. Frontex bör, genom utbildning och på andra tillgängliga sätt, klargöra att övervakare av påtvingat återvändande från sin reserv bör rapportera alla incidenter som de observerar, oavsett om det rör tjänstemän från den medlemsstat de har till uppgift att övervaka, en annan medlemsstat eller Frontex. Frontex bör söka medlemsstaternas samtycke för att genomföra detta. Frontex "övervakare av grundläggande rättigheter" som agerar som övervakare av påtvingat återvändande bör utbildas i hur man tillämpar den högsta nivån av objektivitet. De bör inte hållas ansvariga för rapporteringen om Frontex ledsagares uppförande, om det kan finnas en risk för bristande objektivitet. Frontex bör på sin webbplats offentliggöra en anonymiserad version av rapporterna om övervakare av påtvingat återvändande efter varje återvändandeinsats.

IV. Riktlinjerna för "screening officerare" bör ange tidsplanen för "screeningprocessen" och ge mer information om hur man registrerar minderåriga och dokumentera svaren på frågor som ställdes under screeningen. Frontex tjänstemän bör kräva närvaro av en "kulturexpert" under screeningen och att värdmedlemsstaten på så många språk som möjligt tillhandahåller information om tillämpliga förfaranden.

Emily O'Reilly Europeiska ombudsmannen

Strasbourg den 17 januari 2022

BILAGOR:

Bilaga 1

Denna bilaga innehåller en redogörelse för ombudsmannens undersökning och resultat. Varje avsnitt är uppbyggt enligt följande:

- Ombudsmannens frågor till Frontex
- Frontex svar
- Kommentarer från organisationer i det civila samhället
- Ombudsmannens analys (inklusive förslag till förbättringar)

Insyn i operativa planer och handböcker för gemensamma insatser

Ombudsmannens frågor

1. Ombudsmannen frågade om Frontex kunde offentliggöra operativa planer och handböcker för gemensamma insatser för att göra det möjligt för allmänheten att förstå vem som är ansvarig för vilka aspekter av dessa insatser.

Svar från Frontex

2. Frontex förklarade att varje operativ plan består av en allmän del och en "specifik verksamhetsplan".

3. Den allmänna delen, som normalt sett är densamma för alla verksamheter, beskriver ansvar för de grundläggande rättigheterna. Den innehåller instruktioner om hur man ska se till att de grundläggande rättigheterna skyddas. De särskilda verksamhetsplanerna innehåller bestämmelser för varje gemensam insats.

Frontex sade att " *på grund av verksamhetens art kan det fullständiga innehållet i de operativa planerna för pågående gemensamma insatser inte offentliggöras*". Frontex bifogade sina

svarsutdrag från den allmänna delen, två uppförandekoder som ingår som bilagor i den allmänna delen [34] och ett exempel på en "handbok till den operativa planen" (som också ingår som bilaga i den allmänna delen av planen). Frontex angav att handboken bör behandlas konfidentiellt.

Kommentarer från organisationer i det civila samhället

4. Meijers-kommittén uppgav att operativa planer inte ens delvis redovisas under pågående gemensamma insatser. När det gäller slutförda insatser har Frontex aldrig offentliggjort dessa planer på eget initiativ. Kommissionen har dock på begäran lämnat ut kraftigt redigerade kopior av operativa planer.

Ombudsmannens bedömning

5. På de relevanta avsnitten på Frontex webbplats om dess dokumentregister och nyckeldokument [35] finns det ingen hänvisning till operativa planer, utvärderingsrapporter för gemensamma insatser eller sammanfattningar av någondera. Frontex offentliggör endast de uppförandekoder [36] som bifogas de operativa planerna.

6. I vissa delar av de operativa planerna anges den exakta rollen och uppgifterna för all personal som deltar i Frontex gemensamma insatser. [37] Dessa delar är avgörande för att fastställa i vilken utsträckning personalen är ansvarig för eventuella kränkningar av de grundläggande rättigheterna.

7. De mekanismer för ansvarighet som är tillämpliga på Frontex gemensamma insatser kan endast vara effektiva om Frontex ger tillräcklig insyn för att möjliggöra oberoende granskning. De gemensamma insatserna omfattar flera deltagare som har olika skyldigheter och kan omfatta olika jurisdiktioner. När överträdelser inträffar gör verksamhetens karaktär det svårt att avgöra vem som var ytterst ansvarig.

8. I Frontexförordningen [38] anges att Frontex inte kan lämna ut operativ information som, om den offentliggörs, skulle kunna äventyra uppnåendet av målen för insatserna. I Frontexförordningen [39] anges dock också att Frontex bör offentliggöra *omfattande information om tidigare och pågående gemensamma insatser*.

9. På grundval av Frontex svar [40] anser ombudsmannen att offentliggörande av korrekta, detaljerade, aktuella och omfattande *sammanfattningar* av de operativa planerna för tidigare och pågående insatser skulle kunna uppfylla transparenskraven, underlätta granskning och ansvarsskyldighet och i slutändan ge större legitimitet för insatserna. Information som är relevant för bedömningen av efterlevnaden av de grundläggande rättigheterna bör undantas från sådana sammanfattningar endast om offentliggörandet skulle skada Frontex uppgifter, särskilt syftet med en viss insats.

10. På samma sätt skulle Frontex kunna offentliggöra en översikt över ansvarsområdena för olika kategorier av deltagare i insatserna [41] som ingår i handböckerna till de operativa planerna [42] .

11. Ombudsmannen föreslår att **Frontex bör säkerställa en mer proaktiv strategi för öppenhet, inbegripet offentliggörande av dokument som behövs för att förstå respektive roller och ansvarsområden för de aktörer som deltar i dess verksamhet. Detta omfattar sammanfattningar av operativa planer och sammanfattningar av delar av handböckerna till de operativa planerna.**

Identifiering av problem med grundläggande rättigheter och rättsmedel vid kränkningar av de grundläggande rättigheterna

Ombudsmannens frågor

12. Ombudsmannen frågade Frontex i) om de förfaranden och kriterier som Frontex använder för att identifiera situationer där en verksamhet kan leda till allvarliga kränkningar av de grundläggande rättigheterna eller av skyldigheter avseende internationellt skydd, och ii) huruvida nationella domstolsavgöranden eller synpunkter från en ombudsman/nationell människorättsinstitution också fungerar som ett kriterium för att identifiera kränkningar. [43] ombudsmannen frågade också vilka andra åtgärder Frontex avser att bidra till att avhjälpa upptäckta kränkningar av grundläggande rättigheter och/eller internationella skyddsskyldigheter, där den verkställande direktören har beslutat att avbryta eller avsluta en insats.

Svar från Frontex

13. Frontex sade att ombudet för grundläggande rättigheter under 2020 utarbetade förfarandet för tillbörlig aktsamhet avseende grundläggande rättigheter. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter är utformat så att Frontex ombud för grundläggande rättigheter kan ge råd till den verkställande direktören innan de fattar beslut om att inleda en ny verksamhet eller fatta beslut om att tillfälligt avbryta, dra tillbaka eller avsluta en pågående verksamhet. FRO:s bedömning bygger på information från internationella organisationer, EU-institutioner [44] , nationella domstolars domar och beslut eller information från nationella människorättsinstitutioner. FRO beaktar också innehållet i och uppföljningen av "allvarliga incidentrapporter" [45] och klagomål som lämnats in inom ett visst verksamhetsområde. Ombudet för grundläggande rättigheter kommer att rekommendera att en verksamhet avslutas, återkallas eller avbryts om de påstådda kränkningarna av de grundläggande rättigheterna är av bestående eller allvarlig art [46] , inbegripet handlingar för vilka stater är skyldiga (enligt den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna) att inleda straffrättsliga förfaranden.

14. Frontex sade att ombudet för grundläggande rättigheter utvecklade en "katalog över åtgärder" för att minska de risker för grundläggande rättigheter som de identifierar som en del av sin bedömning. Dessa åtgärder omfattar skräddarsydd utbildning om grundläggande rättigheter och ökad medvetenhet om frågor om grundläggande rättigheter vid Frontex. Den verkställande direktören kan tillämpa åtgärder som inte ingår i katalogen men måste informera styrelsen om sådana åtgärder och motivera dem.

15. I Frontexförordningen anges inte hur den verkställande direktören kan återaktivera en insats som har avbrutits eller avslutats. Den hänskjutande domstolen har emellertid angett [47] att den verkställande direktören har rätt att före operativ verksamhet bedöma om det föreligger kränkningar av grundläggande rättigheter eller skyldigheter avseende internationellt skydd som är allvarliga eller sannolikt kommer att bestå. Verksamheten kan återupptas om de skäl som ledde till att en verksamhet avbröts eller avslutades upphör. Frontex måste därför kontinuerligt övervaka och bedöma situationen för de grundläggande rättigheterna i den medlemsstat eller det land utanför EU där verksamheten äger rum.

Kommentarer från organisationer i det civila samhället

16. Europeiska rådet för flyktingar och landsflyktingar (ECRE) uttryckte oro över effektiviteten i förfarandet för tillbörlig aktsamhet i de grundläggande rättigheterna. För att kunna bekämpa kränkningar av de grundläggande rättigheterna på ett effektivt sätt måste ett sådant förfarande fungera snabbt och öppet, men det är inte klart att så är fallet. Information om vilka omständigheter som skulle kunna utlösa förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter bör offentliggöras. ECRE och Meijers-kommittén ansåg att information och bevis från det civila samhällets organisationer bör informera både om förfarandet inleds och hur det genomförs, eftersom denna information ofta kan vara mer aktuell och tillförlitlig än andra källor.

17. Om den verkställande direktören och styrelsen inte agerar, i enlighet med rekommendationen från ombudet för grundläggande rättigheter [48], bör den verkställande direktören svara FRO inom en viss tidsfrist, förklara skälen för att avvisa en rekommendation och bjuda in ombudet för grundläggande rättigheter till en diskussion i frågan. Ombudet för grundläggande rättigheter skulle kunna informera Europaparlamentet om de inte är nöjda med skälen.

18. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter bör tillämpas på alla typer av verksamhet som utförs av Frontex, inbegripet flygstöd och stödverksamhet i länder utanför EU.

Ombudsmannens bedömning

19. Enligt Frontexförordningen [49] ska den verkställande direktören samråda med ombudet för grundläggande rättigheter innan den fattar beslut om att tillfälligt avbryta, avsluta eller inte

inleda verksamhet. Den anger dock inte vilken roll FRO fyller i detta avseende. Dessutom bör skälen till och emot sådana beslut och den bevisning som beaktas meddelas allmänheten.

20. Ombudsmannen erkänner vikten av ett skriftligt förfarande genom vilket ombudet för grundläggande rättigheter ger råd till den verkställande direktören om eventuella risker för de grundläggande rättigheterna i Frontex insatser. [50]

21. Ombudsmannen anser att förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter utgör ett lämpligt förebyggande verktyg om det vederbörligen beaktas i Frontex regler om hur den verkställande direktören fattar beslut om att tillfälligt avbryta, avsluta eller dra tillbaka finansieringen av Frontex verksamhet för vilken det finns frågor om grundläggande rättigheter [51]. Den fastställer en tidsplan för de grundläggande rättigheternas yttranden och fastställer tydliga kriterier för att ombudet för grundläggande rättigheter ska kunna avge ett negativt yttrande. [52] Det innehåller operativa riktlinjer för hur riskerna för de grundläggande rättigheterna kan bedömas med hjälp av checklistorna. Information som tas i beaktande av ombudet för grundläggande rättigheter omfattar rapporterna från det civila samhällets organisationer. I förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter anges dock inte att man vid bedömningen av de grundläggande rättigheterna bör beakta rapporterna från nationella organ för mänskliga rättigheter, t.ex. ombudsmän [53]. Detta bör åtgärdas.

22. Ombudsmannen anser dessutom att en beskrivning av förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter bör offentliggöras på Frontex webbplats. Denna beskrivning bör innehålla de kriterier som ligger till grund för de negativa yttrandena från ombudet för grundläggande rättigheter, såsom beskrivs i förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter, samt stegen i förfarandet.

23. Om den verkställande direktören beslutar att inleda eller inte avbryta eller avsluta en insats trots ett yttrande från ombudet för grundläggande rättigheter som konstaterar att det finns allvarliga risker för kränkningar av de grundläggande rättigheterna, bör den verkställande direktören dessutom tillhandahålla och offentliggöra ett svar som förklarar detta beslut. Ombudsmannen noterar att FRO i årsrapporten för 2020 hänvisar till hennes åsikt att lanseringen av snabba gränsinterventioner i Evros skulle kunna leda till allvarliga risker för grundläggande rättigheter. [54] ECRE påpekade dock att denna operation pågår.

24. Ombudsmannen föreslår att ombudet för grundläggande rättigheter vid genomförandet av förfarandet för tillbörlig aktsamhet avseende grundläggande rättigheter bör beakta relevanta rapporter från nationella människorättsorgan, såsom ombudsmän. Frontex bör på sin webbplats offentliggöra en sammanfattning av förfarandet för tillbörlig aktsamhet i fråga om grundläggande rättigheter och dess regler om hur den verkställande direktören fattar beslut om att tillfälligt avbryta, avsluta eller dra tillbaka finansieringen av Frontex verksamhet för vilken det finns problem med grundläggande rättigheter. Frontex bör också offentliggöra den verkställande direktörens svar på varje negativt yttrande från ombudet för grundläggande rättigheter om en planerad verksamhet.

25. De åtgärder för att minska riskerna för grundläggande rättigheter som identifierats som ett

resultat av bedömningen av de grundläggande rättigheterna kan variera. Dessa åtgärder ingår i olika yttranden och synpunkter från ombudet för grundläggande rättigheter, t.ex. "uttryck av oro" [55], iakttagelser om utplaceringen av övervakare av grundläggande rättigheter, bidrag till de operativa planerna och rapporterna från ombudet för grundläggande rättigheter till styrelsen. Ombudsmannen anser att FRO:s årsrapport bör innehålla information om uppföljningen av de riskreducerande åtgärder som föreslagits av ombudet för grundläggande rättigheter i förhållande till tidigare insatser. [56]

Övervakning av återvändanden och bestämmelser för utsatta personer

Skydd av utsatta personer vid frivilligt återvändande

Ombudsmannens frågor

26. Ombudsmannen frågade om Frontex nya roll när det gäller att bistå frivilliga återvändande i faserna efter ankomsten/efter återvändandet [57] har genomförandebestämmelser som tar hänsyn till utsatta personer.

Svar från Frontex

27. Frontex svarade att de nationella myndigheterna i medlemsstaterna är ensamt ansvariga för att ange vem som har rätt att få "återintegreringsstöd" efter återvändandet, samt vilket format stödet bör ha. Frontex har ett nära samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter för att ta fram riktlinjer och verktyg som särskilt rör det stöd som Frontex erbjuder medlemsstaterna vid frivilligt återvändande.

28. Frontex diskuterar med Internationella organisationen för migration (IOM) hur man kan undersöka möjliga samarbetsområden i skedena före återvändande, återvändande, efter ankomst och efter återvändandet av återvändandeprocessen. Frontex inrättade en särskild arbetsgrupp för återvändande, återtagande och återanpassning.

Frontex övervakar oberoende i samband med Frontex-ledda återvändandeinsatser

Ombudsmannens frågor

29. Med tanke på att Frontex personal kan fungera som "eskorttjänstemän" vid påtvingade återvändanden frågade ombudsmannen hur Frontex kommer att säkerställa oberoende övervakning, där övervakningen utförs av dess egen personal.

Svar från Frontex

30. Frontex sade att de återvändandeinsatser som den organiserar och samordnar övervakas av nationella övervakningsorgan i enlighet med återvändandedirektivet [58]. Frontex har också inrättat en pool av övervakare av påtvingat återvändande från sådana organ. Frontex själv kommer att bidra till reserven med fem övervakare av grundläggande rättigheter som tilldelats återvändanden av ombudet för grundläggande rättigheter. [59] När dessa övervakare av grundläggande rättigheter utplaceras till en återvändandeinsats som organiseras på begäran av en medlemsstat/Schengenassocierad stat [60] kommer de *fortfarande att fungera som övervakare av påtvingat återvändande i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG, alltså inom den tillämpliga medlemsstatens övervakningssystem.*

Kommentarer från organisationer i det civila samhället

31. ECRE uttryckte oro över oberoendet i den övervakning som utförs av Frontex personal när det gäller återvändandeinsatser där Frontex personal deltar. Rådet förklarade att andra övervakare av påtvingat återvändande bör vara närvarande utöver Frontex övervakare av grundläggande rättigheter. Utbildning kan vara till hjälp, men det kan behövas fler monitorer. Dessa övervakare bör helst komma från ett oberoende organ, vars övervakningsmandat inte är begränsat till en viss medlemsstat eller Frontex.

32. Meijers-kommittén sade att för att säkerställa oberoendet för övervakare av grundläggande rättigheter bör de inte ges instruktioner av annan Frontex personal och bör ges frihet att utan hinder framföra sina synpunkter i varje skede av återvändandeinsatsen. Detta bör anges i de operativa planerna. Tillräcklig finansiering bör också finnas tillgänglig för övervakarna av grundläggande rättigheter.

Övervakning av nationella återvändanden och Frontex samordnade återvändanden

Ombudsmannens frågor

33. Ombudsmannen frågade vad Frontex kan göra för att förbättra den nuvarande situationen, där övervakningen av nationella återvändanden är betydligt lägre än för återvändanden som samordnas av Frontex. När det gäller återvändanden som samordnas av Frontex bad hon också Frontex att förklara den relativt låga andelen "övervakningsrapporter" som mottogs av ombudet för grundläggande rättigheter under första halvåret 2019 och vad Frontex kan göra för att förbättra situationen.

Svar från Frontex

34. Frontex hänvisade till två åtgärder som den uppmanar medlemsstaterna att genomföra. För det första uppmanas medlemsstaterna att förbättra kommunikationskanalerna mellan de myndigheter som verkställer återvändanden och de nationella övervakningsorganen. För det andra uppmanas de att öka de nationella övervakningsorganens personalkapacitet för att möjliggöra deras fysiska deltagande i ett större antal insatser. Eftersom Frontex reserv av övervakare huvudsakligen består av övervakare av påtvingat återvändande som utsetts till reserven från de nationella övervakningsorganen i medlemsstaterna/Schengenassocierade stater, påverkar det begränsade antalet nationella övervakningsorgan poolens sammansättning. Poolens kapacitet har ökat med deltagande av Frontex fem övervakare av grundläggande rättigheter.

35. Frontex sade att "genomförandeplaner" för varje återvändandeinsats inbegriper en skyldighet för övervakare av påtvingat återvändande att lämna in en rapport till den verkställande direktören, ombudet för grundläggande rättigheter och de nationella myndigheterna i alla medlemsstater som deltar i den aktuella insatsen. [61] Frontex påminner regelbundet de nationella kontaktpersoner som ansvarar för återvändande av denna skyldighet vid regelbundna möten. Frontex har informerat medlemsstaterna om att rapporterna kan lämnas in till Frontex på deras originalspråk (och inte nödvändigtvis på engelska).

36. Frontex sade att ombudet för grundläggande rättigheter regelbundet delar iakttagelserna om återvändanden (FRO:s halvårsrapporter) med organisatörernas och de deltagande medlemsstaternas övervakningsinstitutioner. Ombudet uppmanar också medlemsstaterna/Schengenassocierade stater att lämna in sina nationella rapporter till Frontex. Frontex håller på att utarbeta ett register över sina handlingar som ska offentliggöras på sin webbplats. [62] Frontex offentliggjorde många övervakare rapporter som svar på enskilda ansökningar om allmänhetens tillgång till handlingar.

Kommentarer från organisationer i det civila samhället

37. ECRE föreslog att Frontex skulle kunna ingå avtal om att ta emot rapporter eller sammanfattningar från alla organ som deltar i en övervakning. Frontex bör också se till att utbildning för övervakare betonar att Frontex bör få rapporter. Meijers-kommittén föreslog att Frontex skulle överväga att fastställa tydliga tidsfrister för inlämnande av rapporterna och att det bör få konsekvenser vid bristande efterlevnad. Vid behov bör Frontex informera styrelsen och kommissionen om underlåtenhet att lämna in en rapport.

Ombudsmannens bedömning

38. Ombudsmannen välkomnar FRO:s deltagande i utarbetandet av Frontex riktlinjer för frivilligt återvändande. Frivilligt återvändande är ofta frivilligt endast genom utnämning [63] och verksamheten kan vara känslig. Därför är det viktigt att experterna ger vägledning om hur respekten för de mänskliga rättigheterna och i synnerhet respekten för de återvändandes värdighet kan säkerställas.

39. Vid påtvingade återvändanden som organiseras av medlemsstaterna är *ledsagare* medlemmar i det nationella organ som har mandat att genomföra den påtvingade återvändandeinsatsen. *Övervakare* är medlemmar i ett annat nationellt organ eller annan organisation som har i uppdrag att observera och rapportera om huruvida återvändandeinsatsen till fullo uppfyller stadgan om de grundläggande rättigheterna och andra skyldigheter som är specifika för dessa insatser [64]. Det är därför av största vikt att det finns en tillräcklig grad av oberoende mellan ledsagare och övervakare. [65] Det är därför av största vikt att det finns en tillräcklig grad av oberoende mellan ledsagare och övervakare. [66]

40. Enligt Frontexförordningen kan både ledsagare [67] och övervakare vid **återvändanden som samordnas/organiseras av Frontex** vara medlemmar av Frontex personal.

41. Ombudsmannen noterar att övervakare av grundläggande rättigheter som agerar som övervakare av påtvingat återvändande [68] bör fortsätta att stå under tillsyn av ombudet för grundläggande rättigheter och att de i princip bör vara oberoende när de utför sina uppgifter [69]. Frontex styrelse föreskrev skyddsåtgärder för FRO:s oberoende. [70]

42. Övervakare av grundläggande rättigheter är dock en del av Frontex *interna* system för övervakning av grundläggande rättigheter. [71] I annan operativ verksamhet samarbetar och samarbetar de med Frontex samordnare för gemensamma insatser och ger råd och stöd till dem. [72]

43. Det kan därför vara svårt att undvika uppfattningen att övervakningen av återvändanden inte är helt oberoende när Frontex övervakar genomförandet av Frontex eskorter. [73]

44. Frontex angav i sitt svar [74] att de övervakare av grundläggande rättigheter som agerar som övervakare av påtvingat återvändande kommer att övervaka efterlevnaden av nationella ledsagare. I Frontex-förordningen anges inte att när dessa övervakare av grundläggande rättigheter övervakar påtvingade återvändanden måste de övervaka genomförandet av Frontex ledsagare. Det finns dock ett behov av att ta itu med frågan om vem som ska övervaka Frontex ledsagare under påtvingade återvändandeinsatser.

45. När det gäller gemensamma insatser för återsändande med flyg, där det finns återvändande personer med ursprung i olika medlemsstater och motsvarande ledsagare och övervakare från olika medlemsstater, har ombudsmannen redan uppmärksammat möjligheten att övervaka *övervakare* inte bara bör övervaka genomförandet av *ledsagare* från övervakningslandet utan också från de länder som ingår i insatsen. [75] Frontex tog med detta förslag i sin uppförandekod för återvändande. [76]

46. Ombudsmannen anser att övervakare som övervakar inte bara ledsagare från en viss medlemsstat utan även Frontex ledsagare bör komma från ett oberoende organ. Frontex skulle genom styrelsen kunna uppmuntra medlemsstaterna att utse befintliga oberoende övervakningsorgan till övervakare av påtvingat återvändande och utöka sina övervakningsbefogenheter så långt det är möjligt. [77]

47. För att säkerställa oberoendet för Frontex övervakare av grundläggande rättigheter bör Frontex dessutom se till att de inte får instruktioner av annan Frontex personal. De bör ha frihet att inkomma med sina synpunkter obehindrat i varje skede av återvändandeinsatsen. Detta bör anges i de operativa planerna.

48. Ombudsmannen påpekar att när ombudsmännen fungerar som övervakare tar de med relevanta slutsatser i sina årsrapporter, som läggs fram för de nationella parlamenten. De kan också publicera rapporter om en specifik avkastning, i en anonymiserad version. Frontex skulle kunna överväga att anta samma praxis när det gäller de insatser där övervakare (nationella övervakare från poolen och övervakare av grundläggande rättigheter som fungerar som återvändandeövervakare) lämnar in sina rapporter till byrån och till ombudet för grundläggande rättigheter.

49. Ombudsmannen föreslår att **Frontex genom utbildning och på andra tillgängliga sätt klargör att övervakare av påtvingat återvändande från sin reserv ska rapportera alla incidenter som de observerar, oavsett om det gäller tjänstemän från den medlemsstat som de har i uppdrag att övervaka, en annan medlemsstat eller Frontex. Frontex bör söka medlemsstaternas samtycke för att genomföra detta. Frontex övervakare av grundläggande rättigheter som agerar som övervakare av påtvingat återvändande bör utbildas i hur man tillämpar den högsta nivån av objektivitet. De bör inte hållas ansvariga för rapporteringen om Frontex ledsagares uppförande, där det kan finnas frågor om bristande objektivitet. Frontex bör på sin webbplats offentliggöra en anonymiserad version av rapporterna om övervakare av påtvingat återvändande efter varje återvändandeinsats.**

Instruktioner till stödgrupper för migrationshantering för att säkerställa skyddet av de grundläggande rättigheterna, särskilt vid screening av migranter

Ombudsmannens frågor

50. Ombudsmannen frågade om Frontex ger sina migrationsstödgrupper särskilda instruktioner om hur man kan säkerställa skyddet av de grundläggande rättigheterna inom ramen för sin "screeningverksamhet" vid gränserna.

Svar från Frontex

51. Frontex hänvisade till utbildning som utförts av FRO vid hotspots i Grekland och Italien, både för sjögränsövervakningstjänstemän (vid sjögränsinsatser) och för medlemmar av Frontex stående kår.

52. De operativa planerna innehåller allmänna instruktioner om hur de grundläggande rättigheterna ska skyddas i operativ verksamhet, medan handlingsplanen för Frontex strategi för grundläggande rättigheter innehåller praktiska garantier för grundläggande rättigheter. Dessa gäller alla medlemmar i enheterna (nationell personal och Frontex personal).

53. Frontex utfärdar särskilda riktlinjer för granskningsverksamheterna i handböckerna till de operativa planerna. [78] Som nämnts ovan delade Frontex med ombudsmannen en version av handboken men klassificerade den som konfidentiell.

54. Om en person som passerar eller försöker passera en yttre EU-gräns irreguljärt är papperslös, syftar screeningintervjun till att fastställa deras nationalitet. Screeningens bör också innehålla uppgifter om personens ankomst och återvändande till ursprungslandet, i tillämpliga fall. Screeningintervjun av utplacerade medlemmar av Frontex ständiga kår (avrapporteringsjänsstämän och gränsbevakningsjänsstämän) äger rum på begäran av den medlemsstat som är värd för insatsen. Det finns två nivåer av screening: grundläggande (att fastställa medborgarskapet för de personer som är föremål för intervjun och som genomförs av de utplacerade gränsbevakningsjänsstämännen). och avancerade (för att identifiera nationalitet och samla in information om migrationsmönster och migrationsprofiler, i enlighet med de grundläggande rättigheterna). Avancerade intervjuer genomförs av debriefing officerare.

55. När Frontex utser avrapporteringsjänsstämän eller gränsbevakningsjänsstämän till intervjuare tar Frontex hänsyn till den intervjuade personens ålder och kön. De agerar i nära samarbete med jänsstämän från den medlemsstat som är värd för insatsen. Intervjun kan äga rum i närvaro av en expert som är bekant med den intervjuade personens kulturella behov (en "kulturexpert" [79]), men så är inte alltid fallet. Om den intervjuade personen kan förstå intervjuarnas språk behöver en tolk inte vara närvarande under screeningen.

56. Screeningens omfattar tillämpning av tekniker och metoder som syftar till att avslöja korrekt information om individerna. Det handlar om att förbereda frågor, samt kunskap om hur man tar itu med individerna, hur man avslutar intervjuer och hur man bedömer svaren för att kunna identifiera avvikelser.

Kommentarer från organisationer i det civila samhället

57. Läkare Utan Gränser uttryckte oro över villkoren för screening, bristen på information till asylsökande om deras rättigheter och bristen på uppmärksamhet på att se till att utsatta personer hänvisas till lämpliga tjänster och organisationer.

Ombudsmannens bedömning

58. Vid EU:s yttre gränser kan Frontex personal bistå medlemsstaterna i identifieringsförfaranden genom screening av nationalitet, avrapportering [80], registrering och fingeravtryck. Detta föregår asylansökningarna. Frontex personal tillhandahåller också

sakkunskap om ursprunget och sanningshalten i de dokument som lämnas in av migranter. Handböckerna till de operativa planerna innehåller riktlinjer för all denna verksamhet.

59. Även om riktlinjerna anger hur lång tid rapporteringen bör ta, är detta inte fallet för screeningverksamhet. Screeningprocessen bör vara tillräckligt lång för att säkerställa att viktig information kan identifieras, inte bara om individers identitet utan också om potentiella sårbarheter. Med tanke på dessa situationers känslighet måste migranter ges tillräckligt med tid och kan behöva psykologisk hjälp för att kunna kommunicera korrekt under sådana förfaranden. [81] Riktlinjerna skulle kunna vara tydligare i detta avseende. De skulle också kunna vara mer detaljerade när det gäller de särskilda behov som bör beaktas vid registreringen av minderåriga. [82]

60. I riktlinjerna anges att Frontex personal vid screeningen bör förse migranter med grundläggande information om internationellt skydd. I detta syfte anser ombudsmannen att det skulle vara lämpligt att göra broschyrer, broschyrer, broschyrer och annan information om asylsökandes rättigheter och skyldigheter tillgängliga på så många språk som möjligt. Riktlinjerna skulle kunna specificera detta och föreskriva att Frontex personal bör be de nationella myndigheterna att säkerställa detta. [83]

61. Det finns inget krav på att screeningen ska omfatta en expert som känner till den intervjuade personens kulturella behov. Med tanke på de svåra förhållanden som personer som är föremål för screening ofta upplever [84] anser ombudsmannen emellertid att en "kulturexpert" helst skulle kunna närvara vid screeningen, bland annat för att se till att de enskilda personerna fullt ut förstår förfarandet och dess betydelse.

62. En uttömmande beskrivning av hur man dokumenterar svar på frågor under granskningsprocessen är avgörande för att säkerställa att eventuella efterföljande prövningsförfaranden är korrekta, t.ex. ett klagomål till ombudet för grundläggande rättigheter. Ombudsmannen förstår att de avrapporteringsansvariga (som ansvarar för den avancerade screeningen) och gränsbevakningstjänstemän (som ansvarar för den grundläggande screeningen) använder "screeninghäften" och fyller i "screeningformulär" för att dokumentera den förmodade nationaliteten hos personer som är föremål för screening. Dessa häften och formulär finns på Frontex plattform för One Stop Shop (FOSS). Riktlinjerna innehåller dock inte några allmänna principer för hur man ska rapportera om screeningförfaranden, medan de gör det för rapportering om avrapportering och fingeravtryck.

63. Ombudsmannen föreslår att **riktlinjerna för kontrolltjänstemännen ska ange tidsplanen för screeningprocessen och ge mer information om hur man registrerar minderåriga och dokumenterar svaren på de frågor som ställs under screeningprocessen. Frontex tjänstemän bör kräva närvaro av en "kulturexpert" under screeningen och att världmedlemsstaten på så många språk som möjligt tillhandahåller information om tillämpliga förfaranden.**

BILAGA 2

Sammanfattning av de riktlinjer för screeningintervjuer som Frontex lämnat i sitt skriftliga svar

1. Före intervjun måste debriefingofficeren veta var intervjun kommer att äga rum (valet av plats måste möjliggöra integritet). Det bör finnas vatten och torrfoder tillgängligt för den intervjuade personen.
2. Avrapporteringsansvarig bör utföra sin verksamhet enligt en på förhand fastställd metod eller modell som omfattar grundlig förberedelse av intervjun, kontroll och dokumentation av den intervjuade migrantens tillhörigheter och av tillgänglig preliminär information, genomförandet av intervjun, och rapporteringskraven.
3. Den avrapporteringsansvarige kan inte själva kontrollera migranternas tillhörigheter utan kan ge råd till den ansvarige tjänstemannen från värdmedlemsstaten om var handlingarna kan döljas, hur man hittar bevis för människohandel och hur man kan säkerställa den intervjuade personens integritet och värdighet.
4. Den avrapporteringsansvarige har till sitt förfogande screeninghäftet om hur man fyller i screeningformuläret och fastställer personens nationalitet.
5. I början av intervjun bör debriefing officeren presentera sig och alla närvarande för den intervjuade. De bör redogöra för förfarandet, skälen till intervjun och tolkens roll, i förekommande fall. Tillhandahållandet av information ska ske på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till den intervjuade personens ålder och kön.
6. Den avrapporteringsansvarige bör informera potentiella asylsökande om asylförfarandet. De bör hänvisa till respektive nationell myndighet alla undersökta personer som på något sätt uttrycker en rädsla för att lida skada om de återvänder till sitt ursprungsland eller sin tidigare vanliga vistelseort eller om de begär eller ansöker om asyl eller någon annan form av internationellt skyddsförfarande eller om de är statslösa. De som vill klaga på kränkningar av deras grundläggande rättigheter måste informeras om Frontex klagomålsmekanism.
7. Om informationen om att en intervjuperson är sårbar framkommer under intervjun, bör den avrapporteringsansvarige informera myndigheten i värdmedlemsstaten under intervjun eller omedelbart därefter. Tjänstemännen har tillgång till en förteckning över "sårbarheter", som kan avslöjas under screeningen.
8. Familjer med små barn och ensamkommande barn prioriteras i gränsförfarandena, inklusive screening.
9. Screeningen av minderåriga måste anpassas till deras mognadsgrad. Det kan handla om att justera intervjuarens höjd (t.ex. genom att knäböja för att ta itu med dem på ögonnivå), bjuda in

tolken att bistå eller använda visuella kommunikationsformer för att se till att barnen förstår frågorna.

10. Om en intervjuare misstänker att en person som påstår sig vara vuxen är minderårig ska detta omedelbart rapporteras till den nationella myndigheten så att ett lämpligt förfarande kan inledas. Under tiden bör individen behandlas som en minderårig.

11. I handboken om riskprofiler för människohandel beskrivs objektiva kriterier och indikatorer för att identifiera offer för människohandel och hur de kan hänvisas till den nationella myndigheten för deras skydd.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj> [Länk]

[2] Den permanenta styrkan omfattar Frontex personal samt personal från nationella organ i EU:s medlemsstater och Schengenassocierade stater (Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein).

[3] Dessa inbegriper kontroll av enskilda personers identitet och nationalitet, tillstånd till eller nekad inresa, stämpling av resehandlingar, utfärdande eller vägran av viseringar vid gränsen, gränsövervakning inbegripet patrullering mellan gränsövergångsställen för att förhindra otillåtna gränspassager och registrering av fingeravtryck på personer som gripits i samband med irreguljär gränspassage. se artikel 55.7 i förordning 2019/1896.

[4] De operativa planerna bör innehålla en beskrivning av deltagarnas ansvar, även när det gäller respekten för de grundläggande rättigheterna, samt instruktioner om hur man kan säkerställa skyddet av de grundläggande rättigheterna.

[5] Artiklarna 10.2 och 80.1 i förordning 2019/1896.

[6] Artikel 80 i förordning 2019/1896.

[7] Artikel 38.3 h i förordning 2019/1896.

[8] Artikel 111 i förordning 2019/1896

[9] Artikel 55.5 a och bilaga V till förordning 2019/1896.

[10] Artikel 46 i förordning 2019/1896

[11] Artikel 46 i förordning 2019/1896

[12] Det finns ingen allmän information om hur dessa grunder fastställs.

[13] artikel 50.5 i förordning 2019/1896.

[14] Enligt artikel 50.3 i förordning 2019/1896 tillhandahålls återvändandelandet i samband med "insamlingsinsatser" som anordnas av Frontex ledsagare.

[15] Artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna

[16] I enlighet med artikel 51 i förordning 2019/1896.

[17] I enlighet med artikel 110 i förordning 2019/1896.

[18] Detta innebär att *debriefing intervjuer med migranter för att samla in information för riskanalys om irreguljär migration och annan gränsöverskridande brottslighet, inklusive människohandel och terrorism(...) för att profilera irreguljära migranter och identifiera nya metoder och migrationstrender som används av irreguljära migranter och förmedlare/brottsliga nätverk (...) för att identifiera möjliga misstänkta som är inblandade i människosmuggling eller annan gränsöverskridande brottslighet, inklusive terrorism (...).*"

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/MB_Decision/2020/MB_Decision_1_2020_adopting_the_profiles
[Länk]

[19] Kulturexperter kan också tillhandahålla tolkning. De är känsliga för de språkliga och kulturella faktorer som kan påverka inriktningen av förhör.

[20] I en undersökning på eget initiativ som slutfördes 2021 undersökte ombudsmannen redan hur Frontex tillämpar sina skyldigheter enligt förordning (EU) 2019/1896 om klagomålsmekanismen och ombudets roll. Se OI/5/2020/MHZ om hur Frontex klagomålsmekanism för påstådda kränkningar av grundläggande rättigheter fungerar och rollen för ombudet för grundläggande rättigheter:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/57955> [Länk].

[21] ombudsmannens skrivelse till Frontex finns på: .

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/correspondence/en/138914> [Länk].

[22] Europeiska rådet för flyktingar och exiler (ECRE), Meijers Committee, Läkare Utan Gränser (MSF), plattformen för internationellt samarbete om papperslösa migranter (PICUM), Sea-Watch och SOS Mediterranée svarade. Svaren finns på följande adress:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/58639> [Länk]

[23] Rapporten om inspektionen finns på:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/inspection-report/en/151002> [Länk]

[24] Frontex bifogade sitt svar till ombudsmannen utdrag ur en operativ plan där

ansvarsområden och uppgifter med avseende på de grundläggande rättigheterna förtecknas. Dessa ansvarsområden gäller dock alla medlemmar i den permanenta kåren som deltar i insatserna (utan åtskillnad mellan gränsförvaltningsenheter, stödgrupper för migrationshantering och återvändandeenheter). Det finns också särskilda instruktioner för alla deltagare om klagomålsmekanismen och rapporteringens allvarliga incidenter, samt instruktioner för personeri behov av internationellt skydd och andra utsatta personer. Vissa garantier för grundläggande rättigheter för observatörer från tredjeländer nämns också i den allmänna delen av de operativa planerna. I enlighet med artikel 78.2 i förordning 2019/1896 kan Frontex bjuda in gränsbevakningstjänstemän, kustbevakningstjänstemän/polistjänstemän från länder utanför EU att utplaceras *som observatörer från tredjeländer i* gemensamma insatser efter föregående samråd med och samtycke från medlemsstaternas myndigheter. Deras specifika uppgifter beskrivs i de särskilda verksamhetsplanerna. Frontex bifogade till sitt svar ett utdrag ur den särskilda verksamhetsplanen för den gemensamma insatsen FOA Land 2021, som beskriver vad observatörerna från länder utanför EU kan och inte kan göra.

[25] Bland annat omfattar detta uppgifter: de tjänstemän som ansvarar för screening, fingeravtryck och registrering. övervakarna av de grundläggande rättigheterna, och presstjänstemän inom ramen för gemensamma operationer.

[26] Frontex bifogade sitt svar till ombudsmannen ett exempel på en "handbok för den operativa planen" (från januari 2021). Denna handbok innehåller riktlinjer och kompletterande information om *Frontex operativa verksamhet, tjänster och produkter, rapporteringsplattformar och andra operativa frågor*. Frontex angav att handboken bör behandlas konfidentiellt.

[27] Se ovan punkt 8.

[28] I sin rapport om utredning av Frontex om påstådda kränkningar av grundläggande rättigheter (av den 14 juli 2021) uppgav Europaparlamentets arbetsgrupp för Frontex granskning att "tydligare kriterier och förfaranden måste fastställas för en adekvat tillämpning av artikel 46" och att den "stöder att byrå har inlett en fortlöpande strukturerad debatt i samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter för att utveckla ett förfarande för tillbörlig aktsamhet och mellanliggande steg i detta avseende. Dessa kriterier bör åtminstone inbegripa en stark roll för ombudet för grundläggande rättigheter, behovet av att ta hänsyn till information som mottagits från externa aktörer, riskindikatorer och objektiva kriterier för tidig varning, samt motivering till beslutet att tillfälligt avbryta, avsluta eller dra tillbaka finansieringen och transparens." (https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/238156/14072021%20Final%20Report%20FSWG_en.pdf [Länk])

[29] Europaparlamentets arbetsgrupp för granskning av Frontex sade i sin rapport (s. 15) att organisationen för grundläggande rättigheter eller verkställande direktören, som en uppföljning av en rapport om allvarliga incidenter, också bör förlita sig på den information som tillhandahålls av behöriga nationella människorättsorgan och/eller myndigheter såsom nationella ombudsmän.

[30] Europaparlamentets resolution av den 17 december 2020 om genomförandet av

återvändandedirektivet uppmanade kommissionen och medlemsstaterna att använda sig av befintliga oberoende övervakningsorgan såsom nationella människorättsinstitutioner genom att samarbeta med dem eller utse dem till övervakningssystem för påtvingat återvändande (punkt 35): https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0362_EN.html [Länk].

[31] Enligt Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna är asylsökande *”medlemmar i en särskilt underprivilegierad och sårbar befolkningsgrupp i behov av särskilt skydd”* om vilken det råder bred konsensus på internationell och europeisk nivå. (Domen i det ovannämnda målet M.S.S. mot Belgien och Grekland, punkt 251; Tarakhelv. Schweiz, punkt 118; A.S. mot Schweiz, punkt 29; Personaldomstolen: N.H. m.fl. mot Frankrike, punkt 162)

[32] I ett ärende inför Europeiska kommittén för sociala rättigheter hänvisade FN:s flyktingkommissariat till brister från Frontex och de grekiska myndigheterna när det gäller registrering av ensamkommande barn när de anländer till Grekland – Internationella Juristkommissionen (ICJ) och Europeiska rådet för flyktingar och exiler (ECRE) mot Grekland (klagomål nr 173/2018).

[33] EU-domstolen sade i sin dom i mål C-36/20 PPU att *”för att underlätta tillgången till prövningsförfarandet vid gränsövergångsställen och i förvarsanläggningar bör information göras tillgänglig om möjligheten att ansöka om internationellt skydd”*. (punkt 76)

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=ecli:ECLI%3AEU%3AC%3A2020%3A495>
[Länk]

[34] Uppförandekoden för alla personer som deltar i Frontex operativa verksamhet och uppförandekoden för återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner som samordnas och organiseras av Frontex.

[35] I ärende 2273/2019/MIG föreslog ombudsmannen som en lösning att Frontex inrättar en särskild webbplats för sitt dokumentregister. Frontex godkände detta förslag.
<https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/56157> [Länk]

[36] I artikel 114.2 i förordning 2019/1896 föreskrivs uttryckligen att kodexarna ska offentliggöras.
https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Code_of_Conduct/Code_of_conduct_applicable_to_all_persons_p
[Länk]

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Code_of_Conduct/Code_of_Conduct_for_Return_Operations_ar
[Länk]

[37] I enlighet med artikel 38.3 d i förordning 2019/1896

[38] Artikel 114.2 i förordning 2019/1896

[39] Artikel 114.2 i förordning 2019/1896

[40] Frontex bifogade sitt svar till ombudsmannen utdrag ur en operativ plan där ansvarsområden och uppgifter med avseende på de grundläggande rättigheterna förtecknas. Dessa ansvarsområden gäller dock alla medlemmar i den permanenta kåren som deltar i insatserna (utan åtskillnad mellan gränsförvaltningsenheter, stödgrupper för migrationshantering och återvändandeenheter). Det finns också särskilda instruktioner för alla deltagare om klagomålsmekanismen och rapporteringens allvarliga incidenter, samt instruktioner för personeri behov av internationellt skydd och andra utsatta personer. Vissa garantier för grundläggande rättigheter för observatörer från tredjeländer nämns i den allmänna delen av den operativa planen. I enlighet med artikel 78.2 i förordning 2019/1896 kan Frontex bjuda in gränsbevakningstjänstemän, kustbevakningstjänstemän/polistjänstemän från länder utanför EU att utplaceras *som observatörer från tredjeländer i* gemensamma insatser efter föregående samråd med och samtycke från medlemsstaternas myndigheter. Deras specifika uppgifter beskrivs i de särskilda verksamhetsplanerna. Frontex bifogade till sitt svar ett utdrag ur den särskilda verksamhetsplanen för den gemensamma insatsen FOA Land 2021, som beskriver vad observatörerna från länder utanför EU kan och inte kan göra.

[41] Bland annat omfattar detta uppgifter: de tjänstemän som ansvarar för screening, fingeravtryck och registrering. övervakarna av de grundläggande rättigheterna, och presstjänstemän inom ramen för gemensamma operationer.

[42] Frontex bifogade sitt svar till ombudsmannen ett exempel på en "handbok för den operativa planen" (från januari 2021). Denna handbok innehåller riktlinjer och kompletterande information om *Frontex operativa verksamhet, tjänster och produkter, rapporteringsplattformar och andra operativa frågor*. Frontex angav att handboken bör behandlas konfidentiellt.

[43] Ombudsmannen noterade att Frontex beslut att upphöra med sin verksamhet i Ungern fattades efter en dom från EU-domstolen – C-808/18 kommissionen/Ungern:

[https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=BF896CAB8F05CAFF145629DB5EE1EF0E?text=&](https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=BF896CAB8F05CAFF145629DB5EE1EF0E?text=&[Länk].)

[44] Till exempel årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen (från Europeiska utrikestjänsten) och landsrapporter från Europeiska stödkontoret för asylfrågor.

[45] Frontex strategi för grundläggande rättigheter, som antogs av dess styrelse den 14 februari 2021, beskriver rapporteringen av allvarliga incidenter på följande sätt: *"Varje deltagare i byråns operativa verksamhet som har anledning att tro att en kränkning av de grundläggande rättigheterna har ägt rum är skyldig att rapportera detta till byrån via de etablerade rapporteringskanalerna, såsom Frontex system för rapportering av allvarliga incidenter. Uppförandekoden och standardrutinen för rapporten om allvarliga incidenter ålägger alla deltagare i byråns operativa verksamhet att rapportera eventuella kränkningar av de grundläggande rättigheterna genom en rapport om allvarliga incidenter (SIR)."*

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Fundamental_Rights_Strategy/Fundamental_Rights_Strategy.pdf

[Länk]

I artikel 1 i beslutet av Frontex verkställande direktör "Standard Operating Procedure (SOP) – allvarliga incidentrapportering" av den 19 april 2021 anges följande: *"En allvarlig händelse (SI) är en händelse som orsakas av en handling eller underlåtenhet att agera av en person, eller på grund av våld, som direkt eller indirekt involverar Frontex deltagare eller tillgångar och som medför en potentiell överträdelse av EU-rätten eller internationell rätt, särskilt när det gäller skyldigheter avseende grundläggande rättigheter och internationellt skydd, och/eller innebär en potentiell överträdelse av Frontex uppförandekoder, och/eller har lika allvarliga faktiska eller potentiella negativa konsekvenser för Frontex uppgifter eller verksamhet och/eller har en allvarlig potentiell livsförändrande inverkan på en deltagares hälsa."*

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/SIR_SOP.pdf [Länk]

[46] Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har definierat vad ihållande och allvarlig natur innebär: Europakonventionen, Irland mot Förenade kungariket 5310/71, dom av den 19 januari 1978, punkt 135:

https://www.cvce.eu/en/obj/judgement_of_the_european_court_of_human_rights_ireland_v_the_united_kingdom_1 [Länk].

[47] Artikel 106,4 m i förordning 2019/1896

[48] Enligt artikel 46 i förordning 2019/1896.

[49] Artikel 46.4 och 46.5 i förordning 2019/1896

[50] I den arbetsgrupp som inrättades av Frontex styrelse för grundläggande rättigheter och rättsliga operativa aspekter av insatser i Egeiska havet (rapport utfärdad den 5 mars 2021) angavs följande: *"Den befintliga rättsliga ramen erbjuder endast begränsade handlingsalternativ för Frontex i händelse av rapporterade och konstaterade överträdelser. Den viktigaste åtgärden är artikel 46, som är en sista utväg. När det gäller proportionalitet är det nödvändigt att diskutera åtgärder och förfaranden som ligger under tröskelvärdet i artikel 46."*

[51] ombudsmannen inspekterade dokumentet "Frontex Fundamental Rights Due Diligence Procedure", som utarbetades den 4 januari 2021. Frontex klassificerade detta dokument som konfidentiellt.

[52] I sin rapport om utredning av Frontex om påstådda kränkningar av grundläggande rättigheter (av den 14 juli 2021) uppgav Europaparlamentets arbetsgrupp för Frontex granskning att *"tydligare kriterier och förfaranden måste fastställas för en adekvat tillämpning av artikel 46"* och att den *"stöder att byrån har inlett en fortlöpande strukturerad debatt i samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter för att utveckla ett förfarande för tillbörlig aktsamhet och mellanliggande steg i detta avseende. Dessa kriterier bör åtminstone inbegripa en stark roll för ombudet för grundläggande rättigheter, behovet av att ta hänsyn till information som mottagits från externa aktörer, riskindikatorer och objektiva kriterier för tidig varning, samt motivering till beslutet att tillfälligt avbryta, avsluta eller dra tillbaka*

finansieringen och transparens.” (

https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/238156/14072021%20Final%20Report%20FSWG_en.pdf
[Länk])

[53] Europaparlamentets arbetsgrupp för granskning av Frontex sade i sin rapport (s. 15) att organisationen för grundläggande rättigheter eller verkställande direktören, som en uppföljning av en rapport om allvarliga incidenter, också bör förlita sig på den information som tillhandahålls av behöriga nationella människorättsorgan och/eller myndigheter såsom nationella ombudsmän.

[54] Sida 11 av

<https://frontex.europa.eu/media-centre/news/news-release/first-frontex-fundamental-rights-office-report-SswYWN>
[Länk]

[55] ombudsmannen inspekterade nyligen ett uttryck för oro som utfärdats av ombudet för grundläggande rättigheter. Frontex klassificerade detta som konfidentiellt.

[56] Se förslag nr 8 i ombudsmannens beslut i OI/5/2020/MHZ:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/143108> [Länk].

[57] Begreppet ”fas efter återvändandet” avser perioden efter det påtvingade återvändandet. Termen ”fas efter ankomsten” avser perioden efter det frivilliga återvändandet. I praktiken används båda termerna omväxlande.

[58] Artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna

[59] I enlighet med artikel 110.4 i förordning 2019/1896.

[60] De Schengenassocierade staterna är Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein.

[61] I enlighet med förordning 2019/1896.

[62] Efter ombudsmannens undersökning i ärende 2273/2019/MIG:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/56157> [Länk].

[63] Enligt ett ”scopingdokument” från det europeiska nätverket för institutioner för mänskliga rättigheter *[t]är de nationella människorättsinstitutionernas roll när det gäller att upprätthålla migranternas och asylsökandes mänskliga rättigheter mot bakgrund av den senaste utvecklingen i EU*” (offentliggjord i juli 2021).

[64] Direktiv 2008/115/EG ”Gemensamma riktlinjer för säkerhetsbestämmelser vid gemensamma återsändanden med flyg” – bilagan till rådets beslut 2004/573/EG. Europeiska kommissionens handbok om återvändande (bilaga till kommissionens rekommendation C(2017)6505: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32017H2338> [Länk]; Tjugo riktlinjer för tvångsåtersändande från Europarådets ministerkommitté

https://www.coe.int/t/dg3/migration/archives/Source/MalagaRegConf/20_Guidelines_Forced_Return_en.pdf
[Länk]

[65] I de tjugo riktlinjerna för tvångsåtersändande från Europarådets ministerkommitté anges att påtvingade återvändanden bör dokumenteras fullt ut, särskilt när det gäller alla former av återhållsamhet som används under operationen (s. 58).

https://www.coe.int/t/dg3/migration/archives/Source/MalagaRegConf/20_Guidelines_Forced_Return_en.pdf
[Länk]

[66] Kommissionen angav i sin handbok om återvändande 2017 att övervakningssystemen bör omfatta organisationer/organ som är oberoende av de myndigheter som verkställer återvändandet. offentliga organ, t.ex. en nationell ombudsman eller ett oberoende allmänt kontrollorgan, får agera som övervakare. Det verkar dock problematiskt att tilldela en övervakningsroll till ett underavsnitt av samma administration, som också utför återvändande/avlägsnanden.

[67] Enligt artikel 50.3 i förordning (EU) 2019/1896 tillhandahålls ledsagare i "uppbördsinsatser" av återvändandelandet.

[68] Artikel 54.3 i förordning 2019/1896

[69] Artikel 110.5 i förordning 2019/1896.

[70] Styrelsens beslut 6/2021 av den 20 januari 2021 om antagande av särskilda regler för att garantera ombudet för grundläggande rättigheter och deras team:

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/MB_Decision/2021/MB_Decision_6_2021_adopting_special_rules
[Länk]

[71] Artikel 8.1 i styrelsens beslut 6/2021 av den 20 januari 2021 om antagande av särskilda regler för att garantera ombudet för grundläggande rättigheter och hans eller hennes team: " *Ett ombud för grundläggande rättigheter är en del av byråns förvaltnings- och ledningsstruktur.* "

[72] Artikel 110.2 a c i förordning 2019/1896

[73] Bekymren om Frontex oberoende övervakning av påtvingade återvändanden uttrycks i rapporten om övervakning av påtvingade insatser, som utarbetats av den grekiska ombudsmannen som en del av ett projekt som drivs av Internationella ombudsmannainstitutet. När det gäller Frontex reserv av övervakare (artikel 51 i förordning (EU) 2019/1896) anges i rapporten att kravet i artikel 110 i förordning 2019/1896 på att placera alla övervakare av reserven under hierarkisk övervakning och rekrytering av övervakare av grundläggande rättigheter internaliserar övervakningssystemet vid Frontex:

<https://www.synigoros.gr/resources/300521-ioi-monitoring-forced-returns-neo--2.pdf> [Länk]

[74] Se Frontex uttalande punkt 30 i bilaga I.

[75] Se ombudsmannens beslut i sin undersökning på eget initiativ OI/9/2014/MHZ (punkt 41): <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/59740> [Länk].

[76] Artikel 16.4 i Frontex uppförandekod för återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner har följande lydelse: ” *Om det är möjligt och med förbehåll för förhandsgodkännande mellan de berörda medlemsstaterna får övervakare av påtvingat återvändande också övervaka på andra medlemsstaters vägnar som deltar i en återvändandeinsats.* ”

(https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Code_of_Conduct/Code_of_Conduct_for_Return_Operations_a) [Länk]

[77] Europaparlamentets resolution av den 17 december 2020 om genomförandet av återvändandedirektivet uppmanade kommissionen och medlemsstaterna att använda sig av befintliga oberoende övervakningsorgan såsom nationella människorättsinstitutioner genom att samarbeta med dem eller utse dem till övervakningssystem för påtvingat återvändande (punkt 35): https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0362_EN.html [Länk].

[78] I sitt svar sammanfattade Frontex dessa riktlinjer. Bilaga 2 till detta beslut innehåller denna sammanfattning.

[79] Kulturexperter kan också tillhandahålla tolkning. De är känsliga för de språkliga och kulturella faktorer som kan påverka förhörens riktning.

[80] Detta innebär att *debriefing intervjuer med migranter för att samla in information för riskanalys om irreguljär migration och annan gränsöverskridande brottslighet, inklusive människohandel och terrorism(...)* för att profilera irreguljära migranter och identifiera nya metoder och migrationstrender som används av irreguljära migranter och förmedlare/brottsliga nätverk (...) för att identifiera möjliga misstänkta inblandade i människosmuggling eller annan gränsöverskridande brottslighet, inklusive terrorism(...).

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/MB_Decision/2020/MB_Decision_1_2020_adopting_the_profiles_ [Länk]

[81] Enligt Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna är asylsökande ”medlemmar i en särskilt underprivilegierad och sårbar befolkningsgrupp i behov av särskilt skydd” om vilken det råder bred konsensus på internationell och europeisk nivå. (Domen i det ovannämnda målet M.S.S. mot Belgien och Grekland, punkt 251; Tarakhelv. Schweiz, punkt 118; A.S. mot Schweiz, punkt 29; Personaldomstolen: N.H. m.fl. mot Frankrike, punkt 162)

[82] I ett ärende inför Europeiska kommittén för sociala rättigheter hänvisade FN:s flyktingkommissariat till brister från Frontex och de grekiska myndigheterna när det gäller registrering av ensamkommande barn när de anländer till Grekland – Internationella Juristkommissionen (ICJ) och Europeiska rådet för flyktingar och exiler (ECRE) mot Grekland (klagomål nr 173/2018).

[83] EU-domstolen sade i sin dom i mål C-36/20 PPU att ”för att underlätta tillgången till

prövningsförfarandet vid gränsövergångsställen och i förvarsanläggningar bör information göras tillgänglig om möjligheten att ansöka om internationellt skydd” . (punkt 76)

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=ecli:ECLI%3AEU%3AC%3A2020%3A495>
[Länk]

[84] *Gränsförfaranden för mottagande och ansökan om internationellt skydd* , studie som utarbetades 2020 av den grekiska ombudsmannen för IOI (s. 11: ” Förvaltningsförvar är regeln för gränsförfaranden i Grekland, Frankrike, Spanien, Slovenien och Nederländerna ” .